

ת"ד (תל אביב) 10633-05-20 - מתן משה זיטון נ' מדינת ישראל

ת"ד (תל-אביב-יפו) 10633-05-20 - מתן משה זיטון נ' מדינת ישראל/שלום תל-אביב-יפו

ת"ד (תל-אביב-יפו) 10633-05-20

מתן משה זיטון

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[16.12.2024]

כבוד השופטת רות וקסמן

החלטה

לפני בקשה כי אפסול עצמי מליישוב בדין לפי הוראת סעיף 77 א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בתיק ת"ד. בקשת הפסלות הועלתה ע"י ב"כ המבקש בדיון הוכחות שנקבע בפני ליום 15.12.24, כאשר הסוגיה שעל הפרק הינה אמירה שלי בשיחה שהתקיימה מחוץ לפרוטוקול.

טענות הצדדים

טענת ב"כ המבקש

ב"כ המבקש טען כי בשיחה שהתקיימה מחוץ לפרוטוקול ובנוכחות הנאשם, בית המשפט שמע שיש חוות דעת מוכנה מטעם ההגנה על ידי גדי וייסמן מהנדס, ואמר כי בתיקים אחרים כבר נותחה חוות הדעת שלו. לאור האמור, סבר ב"כ המבקש ש"מלכתחילה בית המשפט בעקבות הערה זו לא יקבל את חוות הדעת וההשקעה היתה לחינם ולא תועיל לא יותר ועדיף כי התיק יועבר למותב אחר שישמע את העדים" (עמ' 32, ש' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 15.12.24).

טענת ב"כ המשיבה

ב"כ המשיבה בתגובה טענה כי אינה רואה מקום לפסילתי שכן היא סומכת על בית המשפט בהיותו שקול ושקוף. כמו כן, ציינה ב"כ המשיבה כי לא נאמר שום דבר שיכול לפגוע בשיקול דעתו של בית המשפט.

דיון והכרעה

1. עיקר טענת ב"כ המבקש הינה היותי בדעה קדומה לגבי עד הגנה מקצועי שטרם העיד.

2. על פי ב"ש 48/75 רחמים ידיד נ' מדינת ישראל, פ"ד כט (2) 375 שם עתר המערער לפסילת השופט מלישב בדן בטענה כי לשופט דעה קדומה לגבי נשוא משפט המערער, שהינה פרי ממצאיו במשפט קודם, בעטיה עלול השופט לנהוג בחוסר אובייקטיביות. בהידרשו למבחן, לפיו יש לדון בטענת פסלות שופט בנסיבות של דעה קדומה העלולה להטות המשפט, אימץ הנשיא אגרנט את מבחן "האפשרות הממשית", בהעדיפו מבחן זה על פני מבחן "החשד הסביר", בקובעו בעמ' 381 לפסק הדין לאמור: "מבחן 'האפשרות הממשית' אין משמעותו, כי כדי להסיק בדבר קיום האפשרות של נגיעה כאמור, יש לתהות לפני ולפנים במצב הלך מחשבותיו (STATE OF MIND) של השופט שמבקשים לפסלו; משמעותו היא, שמן הנסיבות החיצוניות הכרחי להתרשם שקיימת אפשרות מאוד מסתברת, שאכן נבצר מהשופט לשפוט את דינם של בעלי הדין באובייקטיביות הדרושה".
ראה גם מאיר שמגר "על פסלות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע" גבורות לשמעון אגרנט (תשמ"ז) XX, עמ' 106-107.

כאן לא הניח ב"כ המבקש כל תשתית ראייתית וטיעונו אינו אלא הסקת מסקנה שחוות הדעת לא תתקבל כי נותחה בתיקים אחרים. אין די בתחושה סובייקטיבית כדי לבסס עילת פסלות, אלא על העותר לפסילת שופט מלישב בדן, להניח תשתית ראייתית אובייקטיבית, ממנה ניתן להסיק כי דעתו של השופט ננעלה וכי לא יאפשר לו לשפוט משפט צדק (ראה גם ע"פ 286/01 לינדי נ' מדינת ישראל, ע"א 8743/04 משה בר נר נ' אשר רוט לא פורסם (2005), בג"צ 2148/94 אמנון גלברט נ' יושב ראש וועדת החקירה לבדיקת אירועי הטבח בחברון, השופט בדימוס מאיר שמגר, פד"י מח (3) 573, עמ' 585 (1994), בג"צ 1923/91 אדוארד רוזנצוויג נ' בית הדין הרבני האזורי בחיפה, פד"י מו (2), עמ' 17-20.

3. בע"פ 1988/94 בראון נ' מדינת ישראל פד"י מח (3), עמ' 608, בעמ' 619 נקבע: "...יש מקום להבחין בסוג זה של מקרים בין דעה קודמת לבין דעה קדומה. רק כאשר דעה קודמת הופכת להיות נחרצת וסופית, ללא אפשרות סבירה של שכנוע ושינוי, הרי היא דעה קדומה. ורק דעה קדומה יוצרת אפשרות ממשית של משוא פנים שיש בה כדי לפסול שופט". עוד נפסק בעניין זה כי: "אפשר לומר כי דעה קודמת שונה מעניין אישי מבחינת נטל הראיה: בעניין אישי חזקה היא שהשופט נגוע במשוא פנים; לעומת זאת, בדעה קודמת חזקה היא שהשופט אינו נגוע במשוא פנים; ולא דבר קל הוא לסתור חזקה זאת ולהוכיח כי דעה קודמת היא דעה קדומה, שיש בה כדי לפסול את השופט".
כאן, פרשת התביעה טרם הסתיימה, ומן הסתם פרשת ההגנה טרם החלה, אף עד מטעם ההגנה לא נשמע בפני ולכן כל האפשרויות פתוחות. "...התבטאויות באשר לתוצאה אפשרית של הדיון אינן מבססות כשלעצמן עילת פסלות אובייקטיבית. זאת, אף אם בעל הדין חש כי בית המשפט גיבש עמדה בעניינו... אף אם בית המשפט גילה דעתו לעניין זיהוי המערער באותו שלב, אין בכך כדי ללמד שהוא אינו פתוח לשכנוע בהמשך הדיון ולאחר שתחשוף ההגנה את הראיות, אשר לטענת המערער עשויות לעורר את הספק הנדרש לקביעת חפותו..." ע"פ 344/99 בשן נ' מדינת ישראל פד"י נג (2) 599, 612 (1999).

4. חזקה על בית המשפט שהינו מקצועי, כי יבחן כל מקרה לגופו ויזהיר את עצמו שלא להשתמש במידע קודם שלא על פי דין. ראה 5133/02 עכאווי נ' מדינת ישראל שם נקבע "...הלכה היא שעצם חשיפתו של שופט מקצועי לחומר ראיות בדבר עברו הפלילי של נאשם הנידון בפניו אינה פוסלת אותו, לכשעצמה, מלישב בדן..."

כאן עסקינן בתיק אחר והעובדה כי קיים זכרון כלשהו בעל רלוונטיות להליך כאן, אינה מקימה עילת פסלות. סוף דבר

מן המקובץ עולה כי דעתי לא ננעלה ולא גובשה על ידי כל עמדה ואין חשש למראית פני הצדק הן מבחינה אובייקטיבית והן מבחינה סובייקטיבית. פרשת ההגנה טרם החלה וטיעון ב"כ המבקש אינה אלא מסקנה המקדימה את זמנה, העובדה שקיים זיכרון כלשהו בעל רלוונטיות להליך כאן אינה מקימה עילת פסלות ומבחינתי, אין כל מניעה או קושי לבדוק ולהחליט בצורה אובייקטיבית ללא כל דעה קדומה.
אשר על כן, הבקשה נדחית.

לאור העובדה כי הנני חולת סרטן אשר הטיפולים הכימותרפיים הסתיימו אך לפני שבוע ההחלטה ניתנת באיחור של יום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 5 ימים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.